

Bestemmelsen har sin baggrund i den gældende § 29, som foreslås ophævet, jf. forslaget § 1, nr. 16.

De gældende bestemmelser i § 29 vedrører ikke-nordiske udlændinge, som må antages at ville rejse videre til et andet nordisk land. Bestemmelserne er affødt af artikel 6 i Den Nordiske Paskontroloverenskomst, som ikke ses at stride imod Schengenkonventionen.

Princippet om, at et indrejseforbud i andre lande kan medføre afvisning i Danmark, videreføres i vidt omfang med den foreslåede § 28, stk. 1, nr. 6, jf. stk. 2, hvorefter udlændinge, der er indberettede som uønskede i SIS, skal afvises ved indrejsen i Danmark fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen.

Den foreslåede bestemmelse i § 28, stk. 4, nr. 1, omfatter imidlertid også de udlændinge, der ikke er indberettet i SIS, men som alene er registreret i de andre nordiske landes nationale indrejseforbudsregistre.

Bestemmelsen skal ses som en tilføjelse til de generelle afvisningsbestemmelser i de foreslåede § 28, stk. 1-3. Ikke-nordiske udlændinge, der må antages at ville rejse videre til et andet nordisk land, er således både omfattet af de almindelige afvisningsgrunde i stk. 1, nr. 1-7, og de særlige afvisningsgrunde i stk. 4.

I den foreslåede bestemmelse i § 28, stk. 5, 1. pkt., fastslås det, at afvisning efter stk. 1-4 endvidere kan ske indtil 3 måneder efter indrejsen. Bestemmelsen svarer til den gældende § 28, stk. 2, 1. pkt., bortset fra, at der nu henvises til alle de foreslåede afvisningsgrunde i § 28, stk. 1, nr. 1-7.

I den forbindelse skal det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse også finder anvendelse ved afvisning i tilfælde af indrejse fra et Schengen-land, jf. § 28, stk. 3. Således vil en udlænding, der indrejser fra et Schengen-land over en indre grænse, hvor der – udover i ekstraordinære situationer – ikke foretages personkontrol, jf. konventionens artikel 2, kunne afvises i op til 3 måneder efter indrejsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 28, stk. 5, 2. pkt., kan udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2 (EU/EØS-statsborgere eller udlændinge omfattet af EF-reglerne), efter indrejsen dog kun afvises efter stk. 1, nr. 1 og 7, og, såfremt det offentlige må bekoste den pågældendes rejse ud af landet, tillige efter stk. 1, nr. 5. Bestemmelsen svarer til den gældende § 28, stk. 2, 2. pkt.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 28, stk. 6, 1. pkt., skal afvisning efter stk. 1-5 dog ikke ske, hvis udlændingen i overensstemmelse med Schengenkonventionens artikel 5, stk. 2, har opnået særlig tilladelse til at indrejse i Danmark.

Efter artikel 5, stk. 2, skal en udlænding nægtes indrejse til Schengenområdet, medmindre det land, ved hvis grænse til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, indrejsen finder sted, finder det nødvendigt at fravige dette princip af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser. I så fald begrænses indrejsetilladelsen til det pågældende lands område, og de øvrige Schengen-lande skal underrettes herom.

Bestemmelserne om afvisning skal efter Indenrigsministeriets opfattelse administreres på en sådan måde, at det undgås, at den fri bevægelighed misbruges. Tilladelse bør derfor kun helt undtagelsesvis komme på tale efter en konkret vurdering, f.eks. fordi den pågældendes tilstedeværelse er nødvendig, for at den pågældende kan varetage sine interesser under en eventuel retssag eller i forbindelse med særlige familiebegivenheder.

Gives der tilladelse til indrejse, skal tilladelsen begrænses til Danmark, og de øvrige Schengen-lande skal underrettes.

Bestemmelsen får navnlig betydning for § 28, stk. 2, hvor afvisningsbeføjelsen ved indrejse, der foretages af en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengen-land eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, er obligatorisk, men gælder også ved § 28, stk. 1 og 3-5.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 28, stk. 6, 2. pkt., kan en udlænding, der har ret til at rejse gennem Danmark efter § 2 b, stk. 3, 1. pkt., alene afvises efter stk. 1, nr. 1, 2, 6 eller 7, jf. stk. 2-5.

Retten til indrejse for personer efter § 2 b, stk. 3, 1. pkt., medfører således, at der alene kan ske afvisning på grund af indrejseforbud (§ 28, stk. 1, nr. 1), manglende rejselegitimation (§ 28, stk. 1, nr. 2), indberetning som uønsket i SIS (§ 28, stk. 1, nr. 6) eller af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn (§ 28, stk. 1, nr. 7), jf. også bemærkningerne til den foreslåede § 2 b, stk. 3, 1. pkt., i forslaget § 1, nr. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 28, stk. 6, 3. pkt., kan en udlænding, der har ret til at rejse gennem Danmark efter § 2 b, stk. 3, 2. pkt., alene afvises efter stk. 1, nr. 1 eller 2, jf. stk. 2-5.

Retten til indrejse efter § 2 b, stk. 3, 2. pkt., medfører således, at der alene kan ske afvisning på grund af indrejseforbud (§ 28, stk. 1, nr. 1) eller manglende rejselegitimation (§ 28, stk. 1, nr. 2), jf. også bemærkningerne til den foreslåede § 2 b, stk. 3, 2. pkt., i forslaget § 1, nr. 2.

Efter den foreslåede § 28, stk. 7, kan en asylansøger, der meddeles afslag på eller frafalder sin asylansøgning, eller hvis asylansøgning bortfalder efter